

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010036
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010036.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému D. P., nar. XX.XX.XXXX v T. nad T., trvale bytom mesto T. nad T., okres T. nad T., t. č. výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. c) Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 06. mája 2021 prejednal sťažnosť odsúdeného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. marca 2021 pod sp. zn. 3Pp/4/2021 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného D. P. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 18. marca 2021 pod sp. zn. 3Pp/4/2021 zamietol podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku s poukazom na § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona návrh odsúdeného D. P., nar. XX.XX.XXXX na jeho podmienené prepustenie z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený a nariadený vykonať trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. februára 2020 pod sp. zn. 8T/2/2020 podľa § 207 odsek 3 Tr. zákona vo výmere 1 (jeden) rok, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Následne má odsúdený D. P. vykonať aj trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, so zaradením na jeho výkon zhodne podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, za spáchanie trestného činu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, na podklade právoplatného rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 25. novembra 2020 pod sp. zn. 3T/59/2020. Okresný súd s konštatovaním naplnenia formálnej podmienky po výkone zákonnej 1/2 súčtu uložených a nariadených predmetných trestov odňatia slobody za spáchané prečiny, dňom 08. februára 2021, svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil ďalej okrem splnenia druhej zákonnej podmienky materiálneho charakteru (adekvátny stupeň polepšenia sa počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody) už nesplnením ostatnej zákonnej podmienky materiálneho charakteru v zmysle § 61 odsek 1 Tr. zákona, teda, že u odsúdeného je existujúce príliš vysoké riziko recidívy po prípadnom podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, čo vyplýva zo záverov jeho hodnotenia ústavom na výkon trestu odňatia slobody, keď stanovený program zaobchádzania plní iba čiastočne, pretože prezentuje iba čiastočne kritický postoj k spáchanej trestnej činnosti ale aj zo zisteného stredného rizika sociálneho zlyhania.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí podal odsúdený D. P. sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia krajského súdu odôvodnil písomne tým, že nesúhlasí s obsahom svojho hodnotenia ústavom na výkon trestu odňatia slobody, so správami na jeho osobu ale aj s nedoporučením riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody na jeho podmienené prepustenie.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín sa do konania neverejného zasadnutia krajského súdu k odôvodneniu sťažnosti odsúdeného písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 20. apríla 2021, na neverejnom zasadnutí dňa 06. mája 2021 preskúmal v zmysle § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného D. P., hoci bola podaná oprávnenou osobou a včas a na správnom mieste, nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval vecne správne, keď návrh odsúdeného D. P. na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Správne zistil, že odsúdený kumulatívne (súčasne) nespĺňa všetky tri zákonné podmienky pre to, aby mohol byť podmienené prepustený, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä vysoké riziko recidívy po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a nepriaznivá resocializačná prognóza na základe stredného rizika sociálneho zlyhania) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá, resp. vyžaduje ustanovenie § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona. Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom primerane odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody v podrobnostiach len poukazuje, keďže kvalifikované napadnuté uznesenie okresného súdu a uznesenie nadriadeného krajského súdu tvoria jednotu. Krajský súd ďalej dodáva, že pokiaľ odsúdený namietal svoje hodnotenie ústavom na výkon trestu odňatia slobody a neodporúčanie riaditeľa na jeho podmienené prepustenie, je potrebné zdôrazniť, že súd nie je viazaný vysloveným názorom v hodnoteniach odsúdených osôb ohľadom splnenia či nesplnenia podmienok pre ich podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože jedine súd je kompetentný urobiť záver o naplnení zákonných podmienok pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Na druhej strane však ústav na výkon trestu je orgánom, ktorý je kompetentným hodnotiť plnenie stanoveného programu zaobchádzania a uvádzať relevantné skutočnosti tak, ako sa tieto štandardne uvádzajú, pričom ani v posudzovanom prípade aj napriek nesúhlasu odsúdeného neexistujú žiadne podstatné skutočnosti, ktoré by obsah hodnotenia odsúdeného akokoľvek spochybňovali. Krajský súd pritom musí ešte zdôrazniť jeden fakt, že predpoklad vedenia riadneho života odsúdeného na slobode je podstatne spochybnený aj jeho skôr pasívnym postojom k svojej náprave počas doterajšieho výkonu trestu, o čom svedčí nie len obsah samotného hodnotenia ústavom na výkon trestu odňatia slobody, ale aj skutočnosť, že doposiaľ odsúdený nezáskal žiadnu disciplinárnu odmenu.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť odsúdeného D. P. za dôvodnú, neakceptoval ju a podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ju preto zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.